

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015201016
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4015201016.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľky: R. P., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.08.2015 o invalidnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/350/2015-97 zo dňa 12.12.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/350/2015-97 zo dňa 12. decembra 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 23Sd/350/2015-97 zo dňa 12.12.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.08.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľky zo dňa 06.07.2015 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra, zo dňa 06.07.2015 nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že zdravotný stav navrhovateľky posudzoval v správnom konaní posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra, dňa 06.07.2015 a v súdnom konaní posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Nitre, dňa 26.11.2015 a na žiadosť súdu dňa 18.04.2016 a 05.10.2016. Posudkoví lekári ústredia dospeli k zhodnému záveru, že u navrhovateľky ide o generalizovanú osteoartrózu prevažne na váhonosných kĺboch, vertebrogénny CB a LS syndróm bez radikulopatie, skolioza Th-L chrbtice I. stupňa, coxatroza, gonartroza I. stupňa, astigmatizmus myopicus oboch očí s amblyopiou, t. č. konjunktivitída vľavo, suspektná iritída. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil posudkový lekár generalizovanú

osteoartrózu prevažne váhonosných kĺbov podľa kapitoly XV, oddiel A, položka 1, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. a zvýšil percentuálnu mieru za ostatné zdravotné postihnutia navrhovateľky o 10 %. Konštatoval, že toto poškodenie je funkčne iba v I. štádiu, bez výrazného obmedzenia hybnosti. Hospitalizácia v NÚRCH Piešťany nepotvrdila zápalové reumatologické ochorenie (seropozitívnu reumatoidnú artritídu). Pre toto rozhodujúce zdravotné postihnutie je stanovená miera poklesu od 25 do 35 %. Vzhľadom na pracovnú činnosť, ktorú navrhovateľka vykonáva, neprítomnosť zápalových parametrov a iba miernu poruchu funkcie kĺbov, jej bola stanovená miera poklesu 25 %. Za ostatné zdravotné postihnutia jej bola základná miera navýšená o 10 % na výslednú mieru 35 %. V súčasnosti zdravotný stav nepodmieňuje uznanie invalidity. Aj nové lekárske nálezy, ktoré navrhovateľka predložila v priebehu súdneho konania a ktoré posúdil posudkový lekár dňa 18.04.2016, potvrdzujú známe skutočnosti - RA v I. štádiu bez deštrukcie kostí a kĺbov a bolesti v bedrovej chrbtici bez radikulopathie. Ortopéd zistil poškodenie menisku a väzov v pravom kolene. Pre tieto ťažkosti je objednaná na operáciu v máji 2016. Očné vyšetrenie poukazuje na nezávažné postihnutie spojiviek. Predložené nálezy nemajú vplyv na stanovenú mieru poklesu. Funkcia chrbtice a kolien je prakticky v norme. Rovnako aj zobrazovacie metódy nepotvrdili závažné štrukturálne zmeny na chrbtici a kolenách. V popredí je výrazná obezita, ktorá nepriaznivo ovplyvňuje celkový zdravotný stav. Krajský súd nezistil nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky neboli známe a ktoré by odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľky a posúdení odborných lekárskeho nálezu z oblastí, na ktoré si navrhovateľka sťažuje a svoj posudok náležite zdôvodnil. Posudkoví lekári v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia odporkyne ako aj v konaní o opravnom prostriedku vyhodnotili, že zdravotný stav navrhovateľky nie je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu odporkyne nepreukázala listinnými dôkazmi, že jej zdravotný stav odôvodňuje vznik invalidity. Krajský súd je toho názoru, že posudky posudkových lekárov sú presvedčivé, posudkoví lekári riadne odôvodnili posúdenie závažnosti rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľky ako aj dôvod pre zvýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10 %.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu ako aj napadnuté rozhodnutie odporkyne a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Uviedla, že bola predvolaná na ústne pojednávanie o posúdení invalidity na deň 06.07.2015, na ktorom ju vypočula a vyšetrila MUDr. M. G., ktorá v posudku skonštatovala, že invalidita nevznikla a určila jej mieru poklesu 25 % pre reumatickú artritídu seronegatívnu I. - II. štádium s navýšením o 10 % pre vertebrogenné ťažkosti. Po podaní odvolania bola navrhovateľka opätovne predvolaná na ústne pojednávanie na deň 26.10.2015, kde ju posudzovala MUDr. G. spolu s MUDr. T. z dôvodu ňou vznesenej námietky, že komisia by nemala byť zložená z jedného lekára. Mimo zápisnice jej oznámili, že mieru poklesu 35 % jej určili z dôvodu, že pracuje v administratíve, čo považovala za diskriminačné. Aj proti tomuto rozhodnutiu sa navrhovateľka odvolala a následne bola predvolaná na deň 26.11.2015 k MUDr. K., ktorý potvrdil predchádzajúce závery MUDr. G.. Ďalej navrhovateľka namietala, že na pojednávaní dňa 12.12.2016 jej krajský súd neumožnil predložiť dôkazy preukazujúce opodstatnenosť nároku na priznanie čiastočného invalidného dôchodku. Mala v úmysle predložiť lekárskeho nález MUDr. L. M. zo dňa 18.10.2016, v ktorom sa uvádza, že ide o seronegatívnu reumatoidnú artritídu II. štádia v kombinácii s erozívnu osteoartrózou, coxatrossis, gonatrosis ťažkého stupňa, t. j. chronické zápalové ochorenie s tendenciou k zhoršovaniu celkového nálezu. V tejto súvislosti uviedla, že nechápe, prečo krajský súd žiadal o lekárskeho posudok toho istého lekára, ktorý rozhodol v jej neprospech a je zamestnancom odporkyne. Na pojednávaní navrhovateľka uviedla, že MUDr. K. vyšetruje pacientov ako na bežiacom páse, avšak v rozsudku krajského súdu to nie je uvedené. Rozsudok krajského súdu podľa názoru navrhovateľky vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, je v rozpore s aktuálnym lekárskeho nálezom MUDr. L. M. zo dňa 18.10.2016 a nie je dostatočne jasne a logicky odôvodnený. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nie je zjavné, ako sa vysporiadal s jej námietkami a z akých dôkazov vychádzal. Posudok posudkového lekára odporkyne nezodpovedá skutočnému zdravotnému stavu a nezohľadňuje všetky lekárske správy. V posudku zo dňa 05.10.2016 je uvedený nezmyselný dôvod, pre ktorý nebola navrhovateľka uznaná za invalidnú, a to

výrazná obezita. V tejto súvislosti navrhovateľka uviedla, že ak aj je obezita, môže to byť práve preto, že nemá dostatok pohybu z dôvodu jej zlého zdravotného stavu. Je na zváženie, že ak by jej zdravotný stav posudzoval iný lekár, pravdepodobne by bola zaradená do vyššieho rozpätia. Navrhovateľka tiež namietala, že krajský súd sa nevysporiadal s jej námietkou týkajúcou sa zaradenia zdravotného postihnutia do kapitoly XV, oddiel A, položka 1, písm. b/, pričom zvolil dolnú hranicu zákonom predpokladaného rozpätia miery poklesu, a to 25 %. Jej zdravotný stav sa neustále zhoršuje, absolvuje nové vyšetrenia a liečbu. Krajský súd nezdôvodnil, prečo neprihliadal na nové skutočnosti. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v rozpore s princípom právnej istoty. V tejto súvislosti navrhovateľka citovala rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/144/2014 zo dňa 16.12.2015 týkajúci sa povinnosti odôvodniť výsledok posúdenia zdravotného stavu a miery poklesu a tiež na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4So/86/2005 zo dňa 11.05.2006 a sp. zn. 1So/97/2005 zo dňa 29.06.2006. Namietala, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nie je zrejmé, z akých kritérií vychádzal pri porovnaní jej schopností so schopnosťami zdravej osoby a z akých zdrojov vychádzal. Rozsudok krajského súdu tiež považovala za nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a odôvodnenie za nepresvedčivé, nakoľko nie je opreté o konkrétne úvahy, ktorými sa krajský súd riadil pri rozhodovaní. Ďalej navrhovateľka zdôraznila, že zásada spravodlivosti sa vzťahuje na celé konanie, pričom spravodlivosť znamená povinnosť riadne odôvodniť rozhodnutie. Zároveň poukázala na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03 zo dňa 16.09.2003 a sp. zn. III. ÚS 192/2006 zo dňa 03.11.2006. Absencia jasného a zrozumiteľného odôvodnenia vedie k neúplnosti, nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia a k porušeniu práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. K odvolaniu priložila fotokópiu lekárskej správy MUDr. L. M. zo dňa 18.10.2016 a MUDr. F. F. - V. zo dňa 03.10.2016.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedla navrhovateľka v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho ako aj súdneho konania. Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pochybnosti navrhovateľky o nesprávnom posúdení jej zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané jej subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Navrhovateľka v doplnení odvolania doručenom odvolaciemu súdu dňa 04.04.2017 predložila fotokópiu rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra (ďalej aj len „úrad práce“) č. NR1/OPPnKĹZPaPČ/PČ/SOC/(2016/73469-0004 zo dňa 07.12.2016, ktorým bolo vyhovené jej žiadosti o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Zároveň predložila aj fotokópiu lekárskeho posudku posudkovej lekárky MUDr. M. M. zo dňa 14.11.2016, v ktorom jej táto lekárka stanovila mieru funkčnej poruchy 50 % podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). Navrhovateľka na záver poukázala na rozdielnosť lekárskeho posudku lekára úradu práce a posudkového lekára odporkyne MUDr. K., ktorého vyjadrenie považovala za účelové a neobjektívne.

Dňa 10.10.2018 bolo odvolaciemu súdu doručené ďalšie doplnenie odvolania navrhovateľky, v ktorom uviedla, že dňa 12.09.2018 absolvovala v Ústrednej vojenskej nemocnici Ružomberok na neurochirurgickom oddelení operáciu chrbtice. Z prepúšťacej správy, ktorú priložila, je uvedené: „... na základe klinického nálezu a MRI pacientka prijatá na NCH kliniku za účelom op. intervencie náhrady

medzistavcových platničiek a stabilizáciu chrbtice...“. Z prepúšťacej správy je zrejmé, že išlo o závažný zásah do organizmu navrhovateľky. Navrhovateľka opätovne vyjadrila nesúhlas s vyjadrením posudkového lekára MUDr. K. uvedeným v posudku zo dňa 05.10.2016 a na to, že jeho vyšetrenie bolo nedostatočné a priam neprofesionálne, pričom nevenoval pozornosť všetkým ňou predloženým lekárske správy. Ak posudkový lekár odporkyne dospeje na základe „vyšetrenia“ k záveru, že funkcia chrbtice je v norme a nepotvrdili sa závažné štrukturálne zmeny na chrbtici a neurochirurg Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok na základe vyšetrenia a tých istých lekárske správy dospeje k záveru o potrebe operácie chrbtice za účelom zamedzenia ďalšieho zhoršovania zdravotného stavu, potom asi naozaj nie je lekár ako lekár. Kým jeden vyrába papierovo zdravých invalidov a strpčuje chorým ich trápenie, druhý naozaj pomáha.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenec, ktorý má pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmienujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5, 6 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dlhodobu podľa poznatkov lekárskej vedy spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40 %.

Z lekárske nálezov založených v posudkovej dokumentácii nevyplýva, že by zdravotné postihnutie navrhovateľky zodpovedalo vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu posudky posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra zo dňa 06.07.2015 a 26.10.2015 a ústredia zo dňa 26.11.2016, 18.04.2016 a 05.10.2016, ktoré boli doplnené v rámci súdneho konania, tieto podmienky spĺňajú.

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že odporkyňa nedostatočne zvýšila jej celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, túto námietku aj odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra a ústredia v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľky a ňou predkladané odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili. Posudkoví lekári zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je podľa doložených lekárskeho nálezu generalizovaná osteoartróza prevažne na váhonosných kĺboch podľa kapitoly XV, oddiel A, položka 1, písm. b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z.. Takémuto postihnutiu zodpovedá rozpätie 25 % až 35 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľke bola určená 25 % miera poklesu tejto schopnosti, čo posudkový lekár ústredia v lekárskom posudku zo dňa 05.10.2016 odôvodnil predovšetkým tým, že „Predložené lekárske nálezy a vyšetrenie posudkovým lekárom nepotvrdzujú závažné poškodenie zdravotného stavu. Rovnako aj zobrazovacie metódy nepotvrdili závažné štrukturálne zmeny na chrbtici a kolenách...“.

Odvolací súd tiež považoval za potrebné poukázať na závery posudkového lekára ústredia uvedené v lekárskom posudku zo dňa 18.04.2016, že „... Reumatologické a neurologické nálezy potvrdzujú známe skutočnosti - RA v I. št. bez deštrukcie kostí, kĺbov a bolesti v bedrovej chrbtici bez radikulopatie. Ortopéd nezistil poškodenie menisku a väzov v pravom kolene. Pre tieto ťažkosti je objednaná na operáciu v máji tohto roku. Liečba tohto stavu teda nie je ukončená. Bude možné sa k nej vyjadriť až po operácii a následnej rehabilitácii.“

Medzi závermi posudkov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd. Posudkoví lekári zohľadnili všetky ochorenia navrhovateľky na základe aktuálnych odborných nálezu.

Navrhovateľka neuviedla také dôvody, ktoré by spochybňovali závery posudkov a nepreukázala, že trpí takým ochorením, ktoré by znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo väčšej miere, ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pre posúdenie invalidity je rozhodujúci zdravotný stav v čase jeho posudzovania posudkovým lekárom. Nie je podstatné, aký je subjektívny pocit navrhovateľky ani či narušenie zdravotného stavu môže v budúcnosti viesť k ďalšiemu zhoršovaniu. Na tom základe dospel odvolací súd k záveru, že zdravotný stav navrhovateľky zatiaľ nepodmieňuje viac ako 35 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepreukázala nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali doplnenie dokazovania za účelom posúdenia nových skutočností či odstránenia rozporov.

Rovnako námietku navrhovateľky, že zo strany posudkových lekárov jej bolo mimo zápisnice oznámené, že mieru poklesu 35 % jej určili z dôvodu, že pracuje v administratíve, čo považovala za diskriminačné, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4So/234/2004 zo dňa 16.11.2005 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky konštatoval, že „Pri posudzovaní schopnosti žiadateľa o dávku sociálneho zabezpečenia (poistenia), ktorá je podmienená dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vykonávať trvalé zamestnanie, treba vždy prihliadať okrem rozsahu zachovaných pracovných schopností i na vek občana, dosiahnutú kvalifikáciu, ako aj prípadnú možnosť rekvalifikácie na iné vhodné alebo primerané zamestnanie.“ Z citovanej judikatúry nepochybne vyplýva, že pri posudzovaní miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na účely rozhodnutia o žiadosti o invalidný dôchodok sa zohľadňuje aj zamestnanie, ktoré žiadateľ vykonáva.

V súvislosti s lekáskymi správami MUDr. L. M. zo dňa 18.10.2016 a MUDr. F. F. - V. zo dňa 03.10.2016 ako aj prepúšťacou správou z Ústrednej vojenskej nemocnici Ružomberok zo dňa 19.09.2018, predloženými navrhovateľkou v odvolacom konaní, je potrebné uviesť, že posudkoví lekári na tieto nemohli prihliadnuť z dôvodu, že ich v relevantnom čase nemali k dispozícii. V konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti OSP súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia ku dňu jeho vydania - 25.08.2015 (§ 250i ods. 1 v

spojení s § 250l ods. 2 OSP), hoci zákon nevylučuje možnosť, aby odporkyňa na základe ďalších dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu. Z rovnakého dôvodu by nemohol ani krajský súd zohľadniť tieto lekárske správy, a preto nebolo potrebné, aby ich navrhovateľka v konaní pred krajským súdom predkladala. Správy môže predložiť odporkyňa s novou žiadosťou o priznanie invalidného dôchodku.

Odvolačný súd nemohol prihliadnuť ani na rozhodnutie úradu práce č. NR1/OPPnKŤZPaPČ/PČ/SOC/2016/73469-0004 zo dňa 07.12.2016, ktorým bolo vyhovievané žiadosti navrhovateľky o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ani na lekárske posudky posudkovej lekárky MUDr. M. M. zo dňa 14.11.2016, v ktorom jej stanovila mieru funkčnej poruchy 50 % podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z., nakoľko rozhodnutie o vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vychádza z celkom iných kritérií, aké sa používajú pri posudzovaní zdravotného stavu za účelom stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pri rozhodovaní o invalidnom dôchodku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podmienky pre vyhovievané žiadosti o priznanie parkovacieho preukazu upravuje na rozdiel od invalidného dôchodku upraveného v zákone č. 461/2003 Z. z. odlišný zákon - zákon č. 447/2008 Z. z.. Pri posudzovaní nároku na invalidný dôchodok sa vychádza z miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou osobou a pri nároku na parkovací preukaz zase z miery funkčnej poruchy podľa odlišných kritérií ustanovených v zákone č. 447/2008 Z. z.. Vzhľadom na odlišnosť právnej úpravy týchto dvoch „inštitútov“ ako aj na rozdielnosť kritérií na ich priznanie je prirodzené, že sú medzi nimi odlišnosti, avšak nie rozpory. Rozpory by mohli nastať iba v prípade dvoch odlišných lekárskeho posudkov vypracovaných na účely posúdenia miery poklesu za účelom rozhodnutia o žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi námietkami navrhovateľky. V odôvodnení napadnutého rozsudku nebolo potrebné uvádzať celý priebeh pojednávania ani jej tvrdenie, že MUDr. K. vyšetruje pacientov ako na bežiacom páse, keď toto konštatovanie nepovažoval krajský súd za rozhodujúce pre posúdenie veci. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05) súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na prijatie záveru, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd mal za to, že ani tento odvolací dôvod nie je daný, nakoľko krajský súd dal odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, pričom svoje závery riadne odôvodnil. Skutočnosť, že navrhovateľka sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj len „ESLP“) pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku zo dňa 21.01.1999). Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Z tvrdenia navrhovateľky nevyplýva, v čom konkrétnom videla pochybenie posudkových lekárov, keď mala za to, že jej miera poklesu schopnosti výkonu zárobkovej činnosti mala byť hodnotená vyššou mierou poklesu. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by v priebehu správneho konania namietala neodobnosť alebo zaujatosť konajúcich lekárov. Ak mala navrhovateľka pochybnosti o správnosti posúdenia jej zdravotného stavu posudkovým lekárom ústredia MUDr. K., mohla v správnom konaní vzniesť námietku zaujatosti a bol by jej určený iný posudkový lekár. V tejto súvislosti je však potrebné

dodať, že k rovnakému záveru o 35 % miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť, k akému dospel posudkový lekár ústredia MUDr. K., dospela aj posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky Nitra, MUDr. G. v lekárskejších posudkoch zo dňa 06.07.2015 a 26.10.2015.

Tak ako krajský súd, aj odvolací súd mal za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky zatiaľ nepodmieňuje invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., a že jej nevznikol nárok na invalidný dôchodok. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že navrhovateľka má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.